

විෂය - නරතනය

තුන්වන වාරය - නොවැම්බර් - සතිය - 02

ඡ්‍රේණිය - 9

සැකසුම - එම්. ඩී. රංගන එම්. මූණසිංහ මයා

ර/නිවි/රුක් මහා විද්‍යාලය, කළවාන.

ක්‍රියාකාරකම : දේශීය නාට්‍ය වර්ග ගෙනෙන ගතිමු.

පළමු පියවර : පහත සටහන කියවන්න

දෙවන පියවර : පහත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න

1 නාට්‍ය ගෙලීන් කියද ?

2 එක් එක් නාට්‍ය පිළිබඳව කෙටියෙන් හඳුන්වන්න

3 නාට්‍ය සඳහා උදාහරණය බැහිත් ගෙන රුපද අලවුම්න් එක් එක් නාට්‍ය පිළිබඳව විස්තර කර කුඩා පොතක් සාදන්න

නාට්‍ය යනු යමක් කර පෙන්වීම යනුවෙන් සරලව හැඳින්විය හැකිය. නාට්‍යයක් ඉදිරිපත් කරන ආකාරය අනුව ගෙලීන් දෙකකි.

1. ලෝක ධර්මී ගෙලීය

2. නාට්‍ය ධර්මී ගෙලීය ලෝකයේ

ස්වභාවයට අනුකූලව නාට්‍යක සතර අහිනය භාවිත වන්නේ නම් එය ලෝක ධර්මී ලෙස හඳුන්වයි. මෙහිදී පවත්නා ලෝකයට වඩාත් සම්පූර්ණ ඉදිරිපත් කිරීමක් දැකිය හැකිය. ලෝක ස්වභාවයට අනුගත නොවන අයුරින් සතර අහිනය භාවිත වන්නේ නම් එය නාට්‍ය ධර්මී ලෙස හඳුන්වයි. ලංකාවේ නාට්‍ය වර්ග කිහිපයකි. 1. තාත්වික නාට්‍ය 2. ගෙලීගත නාට්‍ය 3. ගිත නාට්‍ය 4. මූදා නාට්‍ය.

තාත්වික නාට්‍ය - යථානුරූපී ස්වභාවයෙන් ම ඉදිරිපත් කරන අතර නරඹන්නාට එය තමාගේ අත්දැකීමක් වශයෙන් විද ගැනීමට සලසන්නාඩු නාට්‍ය තාත්වික නාට්‍ය ගෙලීය ලෙස හැඳින්වයි. කැලණී පාලම, මෝදර මෝල වැනි නාට්‍ය උදාහරණ ලෙස දැක්විය හැකි ය.

ගෙලීගත නාට්‍ය - ජීවිතයේ එදිනේදා දක්නට ලැබෙන විවිධ අවස්ථා හා සිද්ධී සැබැං ස්වරුපයෙන් බැහැර ව අතිශයෙක්තියෙන් වර්ණනා කෙරෙන නාට්‍ය විශේෂයක් ලෙස ගෙලීගත නාට්‍ය හැඳින්විය හැකි ය. තාලය හා රිද්මය පදනම් මොට ගෙන දෙබස් උච්චාරණය මෙන් ම නරතනය යොදා ගැනීම මෙහි දී දැකිය හැකි සුවිශේෂ ලක්ෂණයකි. එට ම ආවේණික වූ ගෙලීයක් අනුගමනය කරමින් පොත්ගුරු මගින් වරිත වේදිකාවට කැඳවීම සමග ම ඒ ඒ වරිත වේදිකාවට ප්‍රවිෂ්ට වේ. මෙහි දී අහිනයන් මගින් වරිත තිරුපණය කිරීම මෙන් ම වෙස් මෝස්තර, ගමන් තාල යොදාගැනීම ගෙලීගත නාට්‍යයේ දක්නට ලැබෙන තවත් සුවිශේෂ ලක්ෂණයකි. මහාචාර්ය එදිරිවීර සරව්වන්ද මහතාගේ මනමේ, සිංහලාභු නාට්‍ය ද හෙත්රි ජයස්ථාන මහතාගේ කුවේණී, නුතුවටයේ කරාව දායානන්ද ගුණවර්ධනයන්ගේ නරිබැණු, මධුර ජවතිකා යන නාට්‍යද ගෙලීගත නාට්‍ය සඳහා උදාහරණ ලෙස දැක්විය හැකි ය.

ගිත නාටක - නාට්‍යයට අදාළ සියලු ම දෙබස් ගිතයෙන් ඉදිරිපත් කෙරෙන බැවින් එය ගිත නාටක නම් වේ. වාචික අහිනයට ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලබාදෙන මෙම ගිත නාට්‍ය රු දැක්වීමේ දී නළ නිලියන් විසින් ම ගායනය කළ යුතු අතර ඔවුනට ගායනය සහ රුගනය යන දෙකෙහි ම දක්ෂතා තිබිය යුතු ය. අදහස් ප්‍රකාශනයේ දී ගිතය සමග රිද්මානුකූල වලන යොදා ගැනීම මෙහි දී දැකිය හැකි විශේෂත්වයකි. ගිත නාටකවලට උදාහරණ ලෙස ප්‍රෝමිසිර කේම්දාස මහතාගේ කැලුමල් නාට්‍ය ද සරව්වන්ද මහතාගේ පේමතේෂ් ජායත් සෝකේ නාට්‍යය ද මකුලාල්ව මහතාගේ දෙපානෙන් නාට්‍යය ද දැක්විය හැකි ය. තාත්වික, ගෙලීගත, ගිත නාටක ආදි නාට්‍ය අතර මූදානාට්‍ය සුවිශේෂ කළා මාධ්‍යයකි.

මුදා නාට්‍ය - වාචික අභිනයෙන් තොර ව වලන මාධ්‍යයෙන් කිසියම් තේමාවක් පදනම් ගොටගෙන නිරමාණය කරන ලද මුදා මගින් අදහස් ප්‍රකාශ කරන නාට්‍ය මුදා නාට්‍ය නමින් හඳුන්වයි. මෙහි දී සංගිතයට ප්‍රධාන තැනක් හිමි වන අතර කතා ප්‍රවත්තක් නර්තන මාධ්‍යයෙන් ඉදිරිපත් කිරීම දේශීය මුදා නාට්‍යවල කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් වන්නේ ය. ශ්‍රී ලංකේය මුදා නාට්‍ය කලාවෙහි ප්‍රහවය කෙරෙහි සංස්ක්‍රිත ව ම බලපා ඇත්තේ ඉන්දියානු නර්තන කලාව යි. තුළනයේ බටහිර මුදා නාට්‍යවල ආභාසයෙන් ඇතැම් ශිල්පීන් මුදා නාට්‍ය නිරමාණය කර ඇති බව පෙනේ. 1936 ගාන්ති දේව සේෂ් නිෂ්පාදනය කළ “සිතාහරණ” තම මුදා නාට්‍ය ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම මුදානාට්‍ය ලෙස නම කර ඇත. මුදා භාවිතයට වඩා ඉහු යොදාගැනීම හා පසුබිම් ගිත භාවිත කිරීම නිසා දේශීය මුදා නාට්‍ය ඉහු නළ යනුවෙන් ද හඳුන්වා ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ නිෂ්පාදිත මුදා නාට්‍ය

චිත්‍රසේන මහතා- කරදිය, තල දමයන්ති, වණ්ඩාලිකා, ශිව රංග

ව්‍යෝරා මහත්මිය - හිම කුමාරි, රන් කිකිලි

ප්‍රේමකුමාර එපිටවල මහතා - සැලුලිහිණී, පරෙවිය, ගමන

එස් පණීභාරත මහතා - සත් පත්තිනි, ග්‍රහ අපලය

ඉමුල්ගොඩ මහතා - උදාව, රන්දද
